

- Seminarer/seminarrapporter til professionelle, der arbejder med unge. Sundhedsstyrelsen afholder jævnlig seminarer eller konferencer for ovennævnte gruppe med henblik på at formidle ny viden om risikofaktorer, arbejdsmetoder i oplysningen m.v. Hash/blandingsmisbrug har været hovedtema for sådanne arrangementer i 1992, 1993 og 1994.
- Støtte til lokal indsats mod hash. Sundhedsstyrelsen har via puljemidler kunnet give økonomisk støtte til lokale projekter, bl.a. projekter mod hashmisbrug.
- Indhentning af data til at følge udviklingen. Sundhedsstyrelsen har taget initiativ til undersøgelser af befolkningens/de unges forbrug af alkohol og stoffer i 1990 og i 1995 for at sikre den viden om udbredelse, der er en nødvendig rettesnor for det forebyggende arbejde. De seneste undersøgelsesresultater er offentliggjort i »Alkohol- og narkotikamisbruget 1995«. Sundhedsstyrelsen har i 1995 udsendt en rapport med resultaterne af en kortlægning af alle amters og kommuners misbrugsforebyggende indsats over for særligt udsatte unge. Rapporten blev bl.a. udsendt til alle amter og kommuner.

Endelig skal det bemærkes, at information om Sundhedsstyrelsens oplysningsmaterialer altid udsendes til amtslige alkohol- og narkotikakonsulenter, kommunale SSP-konsulenter m.fl. med henblik på videre formidling til lokale målgrupper. Den samme kreds modtager nyhedsbrevet *Nyt Stof*, der omtaler nye udviklinger og nye initiativer. F.eks. blev skunk, en ny hashvariant, omtalt i nyhedsbrevet i februar 1996.

De kommunale institutioner, herunder skoler, uddannelsesinstitutioner, børne- og ungdomspensioner, efterskoler, døgninstitutioner og psykiatriske afdelinger, rekvirerer i øvrigt ofte oplysningsmateriale fra Sundhedsstyrelsen.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at man prioriterer oplysningsindsatsen over for de indsatte meget højt. Der er således nedsat en permanent arbejdsgruppe under direktoratet, som blandt andet har til opgave at tage initiativ til, at kriminalforsorgens personale samt indsatte og klienter får den fornødne information om rusmiddelmisbrug og udviklingen inden for dette område. Direktoratet udsender på denne baggrund løbende informationsmateriale i form af pjecer, videofilm og lignende til distribution i fængslerne. Direktoratet har endvidere oplyst, at man specifikt vedrørende hashmisbrug har gjort samtlige tjenestesteder, herunder fængs-

lerne, opmærksom på Sundhedsstyrelsens publikation: »Hash – en bog for nøglepersoner« med henblik på, at personalet blandt andet til brug for det daglige informationsarbejde derigennem kan erhverve sig mere viden om hashen og dens skadevirkninger.

Spm. nr. S 1691

Til justitsministeren (14/3 96) af:

Tove Fergo (V):

»Kan unge, der ønsker at erklære sig som danske statsborgere efter indfødsretslovens § 3, benytte dispensationsmuligheden vedrørende opholdskravet, hvis de skal »hjem« til deres hjemland for at aftjene værnepligt eller uddanne sig?«

Svar (21/3 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Efter indfødsretslovens § 3 er det en betingelse for at erhverve dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring, at den pågældende *vedblivende* har haft bopæl her i riget fra det fyldte 16. år og derudover tidligere har boet her i sammenlagt mindst 5 år.

Der er ikke efter bestemmelsen mulighed for at dispensere fra kravet om, at den erklærende vedblivende skal have haft bopæl her i riget siden det fyldte 16. år.

I praksis anvendes bestemmelsen således, at rene besøgs- og ferieophold i udlandet efter det fyldte 16. år ikke udelukker den pågældende fra at få dansk indfødsret efter § 3, medmindre opholdet er af ekstraordinær lang varighed.

Uddannelsesophold i udlandet vil normalt udelukke anvendelse af § 3, navnlig hvis opholdet overskrider en periode på ca. 3 måneder, eller hvis det finder sted i den pågældendes oprindelsesland.

Er der tale om ophold af erhvervsmæssig karakter, vil afgivelse af erklæring i medfør af § 3 som regel være udelukket, ligesom aftjening af værnepligt i oprindelseslandet vil udelukke indfødsret ved erklæring.

Der henvises i øvrigt til vedlagte notat af 21. februar 1994, som Justitsministeriet med skrivelse af 28. februar 1994 sendte til Folketingets Indfødsretsudvalg. (Ikke optrykt her).